

SPORT

Rok III

Kraków, dnia 27 października 1947

Nr. 79 (192)

Siatkarze „Dynamo” zwyciężają stale

Trzechkrotny mistrz Związku Radzieckiego ow siatkówce męskiej, Dynamo (Moskwa) rozegrał już na terenie Polski dwa spotkania, wygrywając w obu 3:0. — W piątek pokonali siatkarze radziecy w Łodzi tamtejszy AZS 3:0, a w niedzielę zwyciężyli AZS (W-wa), po grze stojącej na b. wysokim poziomie, przy czym warszawiaczy zdobywali w poszczególnych setach coraz więcej punktów (7, 8, 15). W drużynie radzieckiej, którą w środę zobaczymy w Krakowie, wyróżniają się: Krtajew, Reva, Jabuszew, — w AZS-ie zaś najlepszymi byli: Plejewski i Bartosiewicz.

Dynamo (Moskwa) gromi mistrza Szwecji Kamraterne-Norrkoeping 5:1 (2:1)

Sztokholm (obsł. wł.). Oczekiwany z najwyższym zainteresowaniem mecz o mistrza piłkarskiego Z.S.R.R. Dynamo (Moskwa), a mistrzem Szwecji, Kamraterne-Norrkoeping przyniósł wysokie zwycięstwo piłkarzom radzieckim. — Zdobyli oni w ciągu 10 ostatnich minut meczu 3 bramki, demonstrując przytym rzadko oglądany poziom.

Mistrz piłkarski Z.S.R.R. obserwuje derby Pragi: Sparta-Slavia 1:1 (1:0)

Praga, 26 października (tel. wł.). Na meczu piłkarskim Sparta-Slavia o mistrzostwo ligi czeskiej, rozegranym dziś w Pradze, które było 119-tym spotkaniem tych drużyn wśród 50 tysięcy widzów, obecna była drużyna mistrza piłkarskiego Związku Radzieckiego C.D.K'a. Mecz dwóch Sparta-Slavia zakończył się wynikiem remisowym 1:1, przy czym Sparta prowadziła do przerwy 1:0 ze strzału Cejpa; wyrównanie było „dziełem” obrońcy Sparty, Seneky'ego który strzelił sobie „samobójczą” bramkę.

Drugi mecz mistrzowski, rozegrany przed południem w Pradze pomiędzy leaderem tabeli

Bohemians a Śląską Ostrawą

przyniósł również wynik remisowy 3:3, co jest dużym sukcesem drużyny ostrawskiej.

Pozostałe 3 mecze mistrzowskie rozegrano na terenie Słowacji, przy czym najbliższy przeciwnik krakowskiej Wisły, Zilina, pokonała Cechie Karlin 1:0 (1:0), w tym samym stosunku (1:0) pokonała Jednota (Koszyce) Trnawę a Bratislava zwyciężyła Ceskie Budziejowice 6:0 (3:0).

Senzacje w lidze austriackiej

Wiedeń, 26 października (tel. wł.). Najszystsza sensacją dzisiejszej rundy była wygrana ostatniej w tabeli Admiry nad leade-rem Rapidem 3:1. Wielką niespodzianką było również zwycięstwo Wienne nad Sportklubem 5:1 oraz pogrom F. C. Wien w spotkaniu z Austrią 0:7.

Hajduk – Partyzant 2:1 (2:0)

Belgrad (Obsł. wł.). Mecz mistrzowski Hajduk-Partyzant przyniósł nieoczekiwane zwycięstwo piłkarzom ze Splitu, przez co na czołko ligi piłkarskiej w Jugosławii wysunęło się Dynamo (Zagrzeb) z 13 pkt. przed Hajdukiem i Partyzantem.

Dobra postawa defensywy w meczu:

Polska-Rumunia 0:0 (0:0)

Bukareszt (obsł. wł.). Wynik statystyczny w tym roku meczu naszej państwowej reprezentacji oczekiwalimy z... drżeniem i niecierpliwością. Po wysokiej klęsce w Belgradzie, wynik meczu przeciw Rumunii był jedyną szansą rehabilitacji; zdawali-śmy sobie dobrze z tego sprawę, że w wypadku przegranej stracimy wiele z tego, co udało się zmuśną pracą odrobić, a czego wynikiem były rezultaty w Pradze, Sztokholmie i Helsinkach. Z tego założenia wychodząc, kierownictwo naszej ekipy postanowiło za wszelką cenę nie dopuścić do przegranej meczu w Bukareszcie i stworzyć „żelazny blok defensywy”, eliminując ze składu tych zawodników, którzy doznali załamania nerwowego po meczu z Jugosławią (Jurowicz, Flanek). „Odkomenderowano” również do pilnowania tyłów Gracza zdecydowano pozycję prawoskrzydłowego obsadzić Baranem, aby, na wypadek cofnięcia łącznika Wisły do wspomaganie pomocy i obro-ny, Baran mógł operować bliżej trójki środkowej. Jedenastka polska grała więc w Bukareszcie w następującym zestawieniu:

Skrumny: Barwiński, Włodarczyk—Brzozowski, Parpan, Gajdzik—Baran, Gracz, Spodzieja, Cieślak, Barański. Udało się jej wywalczyć w stolicy Rumunii wynik remisowy, który — gdyby nie Belgrad — byłby sukcesem.

sem drużyny polskiej, jeśli się zważy, że Rumunom ulegliśmy w Warszawie w pierwszym meczu międzypaństwowym, rozegranym na terenie Polski po wojnie. Aby jednak „za-trzeć” w pamięci Belgrad, trzeba było zwycięstwa w Bukareszcie.

Lecz z przebiegu meczu bliższymi zwycięstwa byli Rumuni. Miel oni już w pierwszym okresie zawodów lekką przewagę — w drugiej zaś przewaga ta wzrastała z każdą chwilą. Doskonała obrona bramki przez Skromnego, dobra gra naszej obro-ny, świetna praca destrukcyjna Parpana przy dziwnej niezarności piątki napadu rumuńskiego, w której najgroźniejszym był skrzydłowy In-cze, uratowały drużynę naszą od

straty bramki. Zdobyć zaś bramkę było trudno, jeśli się zważy, że wy-pompowany wspomaganie tyłów Gracz opadł zupełnie ze sił w drugiej części zawodów, a pozostali 3-ej na-pastnicy (za wyjątkiem Barańskiego) nie byli w formie z okresu wyprawy na północ. Na dwie dobre szanse (Cieślak, Baran) w pierwszej połowie meczu Rumuni odpowiedzieli kilkunastoma — a po przerwie bramka w każdej chwili „wisiła w powietrzu”. Na plus drużyny polskiej w dzisiejszym meczu trzeba zapisać dużą dozę bojowość oraz dokładność w kry-ciu, czego rezultatem było np. unie-szkodliwienie groźnego Mariana przez Gajdzika.

Mecz w Bukareszcie rozegrano w

fatalnych warunkach atmosferycznych przy mżącym deszczu i dokuczliwym zimnie. Spowodowało to znaczną ob-niżkę frekwencji na widowni, która nagradzała grę Polaków, a zwłaszcza Skromnego i Parpana. Z drużyny ru-muńskiej na łaskę widowni zasłużył bramkarz Sadovsky, likwidujący wy-biegami solowe akcje Barańskiego i Gracza (po przerwie), obrońca Darog oraz pomocnik Mihajlescu. Z napadu swego Rumuni byli niezadowoleni — toteż podczas meczu dopominano się głośno o zmianę (Filotli, Dumitrescu, Farkas).

W środę, dnia 29 października 1947 r., o godzinie 18 (6 wieczorem), w Sali Sportowej Studium WF U. J., przy ul. Grzegórzeckiej 24 a, odbędą się międzynarodowe zawody w piłce siatkowej (Volley-ball) między trzechkrotnym mistrzem ZSRR

DYNAMO (Moskwa) — OLSZA

mistrz Okr. Krak.

Zawody poprzedzą rozgrywki reprezentacji żeńskich Okregu Krakowskiego.

Przedprzedaż biletów w firmach: St. Voigt, Floriańska 45; Księgarnia Krzyżanowskiego, Rynek Gł., Linia A—B; firma Suro-wieck, ul. Zwierzyniecka 23; Po-lonia, ul. Karmelicka 21 a.

Warszawa-Sląsk 11:5

Radom (Tel. wł.). Międzyokregowy mecz pięściarski Warszawa-Sląsk zakończył się zwycięstwem pięściarzy stolicy w stosunku 11:5.

Drużyna Śląska wystąpiła do meczu tego bez Bazarnika i Rademachera, co o odbiło się na wyniku spotkania.

Poziom zawodów był na ogół dobry. Młodzi pięściarze Śląska jak Kowalski, Malloch i Bibrzycki zadowolili w zupełności; oprócz nich, z drużyny śląskiej wyróżnić trzeba Nowarę.

W drużynie Warszawy wyróżnił się Szatkowski, Czortek i Białejewski.

Przed meczem rozegrano 2 walki t. zw. kwalifikacyjne, w które: Sleradzan (Warszawa) pokonał w wadze koguciej Kudlacika (Gdańsk), a w w. półciężkiej Mechliński (Gdańsk), zwyciężył przez t. k. o. w pierwszej rundzie Woźniaka (Warszawa).

Wyniki techniczne meczu War-szawa-Sląsk są następujące: (Pięściarze Warszawy na 1-szym miejscu.)

W. musza: Przybytniewski remisował z Kowalczykiem.

w. kogucia: Szatkowski przegrał na punkty z Grzywocem, który mimo wygranej nie zachwylił jednak,

w. piórkowa: Sobkowak wygrał na punkty z Mallochem.

w. lekka: Czortek wygrał na punkty z Bibrzyckim w najładniejszej walce dnia,

w. półśrednia: Białejewski wygrał przez k. o. w drugiej rundzie z Okru-szkiewiczem,

w. średnia: Kolczyński wygrał przez t. k. o. w drugiej rundzie z Ty-ką,

w. półciężka: Archacki wygrał na punkty z Nowarą.

w. ciężka: Kotkowski wygrał w pierwszej rundzie przez k. o. z Dra-pałą.

Racing Club-Züricher SC 7:3 (2:0, 2:1, 3:2)

Rozegrany w Paryżu międzyarodo-woy mecz hokejowy pomiędzy Racin-giem a szwajcarską drużyną Züricher S. C. przyniósł zwycięstwo drużynie fiburskiej 7:3.

KS CRACOVIA

STADION WŁASNY

W niedzielę, 2-go listopada zawody piłkarskie

Wisła — Cracovia

Początek o godz. 11¹⁵

Poraz który remis

Cracovia-Polonia 3:3 (2:2)

CRACOVIA: Rybicki (Hymczak), Gędek, Glimas, Filipiński, (Dycjan), Jabłoński I, Mazur, Szeliga, Jabłoński II, (Różankowski II), Szewczyk, Radoń, (Jabłoński II), Bobula.

POLONIA: Borucz, Pruski, Gierwa-towski, Przygoda, Wiśniewski, Tober, Przpiórka, Woźniak, Świczarz, Sularz, Ochmański.

Rewanżowe spotkanie zakończyło się niezaskuszoną wynikiem remisowym. Cracovia, która miała 80% z gry, nie potrafiła swej przewagi wykorzystać cyfrowo. U gospodarzy zawiódł przede wszystkim atak. W li-nii tej na wyróżnienie zasługuje pra-cowity Szeliga, lepszy w polu niż pod bramką; bramka jego, strzelona z 20 metrów, była w najlepszym gatunku. Jabłoński II, grający do przerwy na prawym, a po przerwie na lewym łącz-niku, był prawie niewidoczny. Dri-luje niepotrzebnie, aż do utraty piłki, a pod względem strzałowym, moż-na na jego koncie zapisać same mi-nusy. Dwie bramki zdobyte przez niego były raczej dobitne niż strzelone. Szewczyk, nie zachwylił, marnując wiele bardzo dogodnych okazji. O-sobny udział należy się Radońowi. Zawodnik ten nie tylko zepsuł nie-prawdopodobną ilość wymienionych pozycji lecz w dodatku wprowadzał taki chaos w linii napadu biało-czerwonych, tak, że zdawało się, iż jest 12-tym graczem Polonii. Słaba gra łącznika wpłynęła na grę Bobu-li, który ponadto nie miał szczęścia w strzałach. Grający w drugiej po-łowie Różankowski II — słaby.

W linii pomocy na czoło wybił się Jabłoński I, który rutyną i spokojem wstrzymywał niebezpieczne zagrania środkowej trójki Polonii. Mazur na normalnym poziomie, nie miał trud-nego zadania, gdyż do przerwy Woź-niak zezedł z boiska. Prawy Filipiński zagrał nie najgorzej; trzeba mu je-dnak wytknąć, niepotrzebne ucieka-nie ze swojej pozycji i pchanie się do środka boiska. Zastępujący go po przerwie Dycjan, nigdy pomocnikiem nie był i nim nie będzie.

W obronie bardzo skutecznym był Gędek, który rozbijał szybkie i nie-bezpieczne ataki przeciwnika. Pracował on za dwóch, gdyż Glimas był

wybitnie niedysponowany, i zawi-nął przy tym niepotrzebnie rzut karny. Grający w bramce do 27 mi-nuty pierwszej połowy Rybicki nie miał pola do popisu. Obu puszco-nych bramek bronić nie mógł. Zastę-pujący go Hymczak był mało zatrud-niony, a obronienie rzutu karnego nie leżało w ramach jego możliwości.

W Polonii, która w spotkaniu tym zagrała z osłabionym składzie bez: Szczepaniaka, Jaźnickiego, Brzozow-skiego, Wołosza, na pierwszy plan wybił się szybki bramkostrzelny na-pad, w którym pierwsze skrzypce do kontuzji grał Świczarz.

PRZEBIEG GRY:

Cracovia z miejsca rusza do ataku i już w pierwszej minucie niebezpie-czną sytuację ratuje Gierwatowski. W następnej minucie Bobula prze-strzeliwuje wolnego (za faul na Ra-doniu) z bliskiej odległości. Gra prowadzona jest w bardzo szybkim tempie. Pierwszy kórner zyskują biało-czerwoni w 3 min. W następ-rej pada pierwsza bramka po akcji lewej strony napadu. Bobula ucie-ka, podaje do Radońa, ten mu piłkę oddaje; strzał Bobulą dobiła Jabłoński II nieuchronnie do siatki. Gra stoi teraz pod znakiem wybitnej przewagi Cracovii, której napastnicy zadowolili jednak w decydujących momentach. Raz po raz strzela Ra-don obok szupka, a wolny Gędka rów-nież mija się z celem. Polonia po-woli otrząsa się z przewagi, zysku-jąc pierwszy róg. W 16 minucie po-centrze prawoskrzydłowego Prze-piórki piłkę przejmuje Świczarz i zdo-bywa wyrównującą bramkę.

W minutę później, wysunięty do przodu Świczarz otrzymuje piłkę, m-l-ja Gędka, faulując go dość widocz-nie, podaje do Przpiórki, który strzela nad wybiegającym Rybickim. Sędzia jednak nie uznaje tej bramki, natomiast musi uznać zdobytą w 2 minuty później prawidłową bramkę ze strzału Sularza. Polonia prowadzi 2:1.

Z kolei Cracovia przechodzi do kontrofensywy, nie schodząc z pola karnego Polonii. Wiele szans marnu-ją w tym okresie Radoń, Szewczyk, Bobula i Szeliga. W 27 minucie na-

stępuje zderzenie Świczarza z Rybic-kim, w wyniku którego obydwóch znoszą z boiska. Miejsce Rybickiego zajmuje Hymczak, a Polonia gra w 10-tkę. W trzy minuty później scho-dzi po zderzeniu Woźniak, a zastępu-je go do końca połowy rezerwowi bramkarz Sosnowski na pozycji pra-woskrzydłowego.

Oslabiona Polonia gra defensywnie. W 41 minucie Szeliga wspaniałą bom-bą z 20 metrów uzyskuje wyrównu-jącą bramkę.

Po pauzie przewaga Cracovii jest coraz większa. Uwidacznia się ona w rogach, których stosunek wynosi 8:3 dla gospodarzy. W 7 minucie Ja-błoński II z pośnięcia Szewczyka zdo-bywa bramkę 3:2, uzyskując ponow-nie prowadzenie dla Cracovii.

W okresie wybitnej przewagi dru-żyny krakowskiej (w 22 minucie) groźna akcja lewej trójki napadu Po-lonii, przenosi szybko piłkę na po-łowę Cracovii, gdzie Glimas niepo-trzebnie fauluje Ochmańskiego, na u-lamek sekundy przed oddaniem strza-łu. Sędzia dyktuje rzut karny, który kontuzjonowany Świczarz zamienia na trzecią bramkę dla swych barw.

Cracovia chce za wszelką cenę zdobyć zwycięską bramkę, ale sku-teczna gra Pruskiego i Gierwatow-skiego stoi na przeszkodzie. Polonia dąży do utrzymania wyniku, gra na czas, cofając Woźniaka i Przpiórke do defensywy. Uda się to jej w zu-pelności, w ostatniej minucie ma Cra-covia jeszcze jedną szansę, którą marnuje Gędek, nie wyzyskując wolnego z 16 m.

Sędziował niezdecydowanie inż. O-lewski. Widzów około 7 tysięcy. (sm)

Wisła — Ruch 2:2 (0:1)

Katowice (tel. wł.). W drodze do Czechosłowacji rozegrała Wisła w Chorzowie mecz towarzyski z Ru-chem, remisując 2:2. Krakowianie mieli więcej z gry, grali jednakże mało produktywnie i gubili się w „hypermakombinacjach”. Bramki dla Wi-sły zdobyli: Nowak (w zastępstwie Gracza wyjeżdża z Wisłą na mecz przeciw Zilinie), oraz Cisowski; dla Ruchu: Alszer i Bartylak.

W telegraficznym skrócie

200 zawodników na starcie jesienno bieżącego na przełaj

Łódź, 26 października (tel. wł.). W rozegranym tu na zakończenie sezonu jesienno bieżącego na przełaj o mistrzostwo ZRSS stanęło na starcie 200 uczestników, z czego około 150 w konkurencji juniorów, w której zwyciężył Ostolski (II Gimn. Państw.).

Warta-Gedania 7:3 (5:1)

W meczu towarzyskim, rozegranym w Poznaniu, pokonała Warta Gedanię 7:3, zdobywając bramki przez Gendę (3), Czapczyka, Skrzypniaka i Siołkowskiego.

Widzew — Lechia 2:0 (1:0)

Łódź, 26 października (tel. wł.). Zawody o wejście do klasy Państwowej rozegrane w Łodzi, zakończyły się zwycięstwem Widzewa, dla którego strzelcami byli: Cichocki i Gbyle.

Polonia (Bytom) — Rymer 3:1 (3:1)

Drużyna bytomskiej Polonii, która w ubiegłą niedzielę pokonała u siebie Wartę, wygrała również w dniu dzisiejszym z jednym z kandydatów do klasy państwowej Rymerem, zdobywając bramki przez Włóśniewskiego 2 i Pochopina.

Elektryczność (W-wa) wygrywa trójmecz kolarski

Warszawa, 26. X. (tel. wł.). Na zakończenie sezonu kolarskiego rozegrano w stolicy trójmecz kolarski z udziałem Elektryczności, Milicyjnego KS i Sarmaty, w którym zwyciężyła Elektryczność 47 pkt przed MKS (42) i Sarmatą (40 pkt). Najlepszym sprinterem okazał się Bober (MKS).

Jesienno bieżący na przełaj o mistrzostwo Krakowskiego Okręgu ZRSS

W rozegranym w niedzielę jesienno bieżącego na przełaj o mistrzostwo Krak. Okr. ZRSS stanęło na starcie 90 zawodników i zawodniczek, z czego 71 stanowili zawodnicy klubów zrzeszonych w ZRSS a pozostałe 19 startujących w charakterze gości zawodnicy Wisły, Gluchoniemich, Cracovii, HKKS i Społem.

Przed biegiem dr M. Stuczyński dokonał badania zawodników, w wyniku którego kilku zawodników i zawodniczek nie zostało dopuszczonych do zawodów.

BIEG DLA KOBIEŃ (1.000 m)

Startowało 11 zawodniczek i wszystkie bieg ukończyły: 1) Żuławińska, RKS Legia (3:36,2), 2) Grańska (Legia), 3) Kasperzycka (Legia), 4) Kurwio (Tartak), 5) Dudek (Legia), 6) Napieracka (Gluchoniemi).

Drużynowo zwyciężyła RKS Legia 48 pkt., przed TS Tramwaj 12 pkt. i KS Gluchoniemi 6 pkt.

BIEG DLA JUNIORÓW (2.000 m)

Startowało 41 zawodników (wszystkie ukończyli): 1) Świerka (Wisła) 5:28,0, 2) Widel (Cracovia), 3) Kus (Legia), 4) Ochęduska (Cracovia), 5) Kuźma (Legia), 6) Woźniak J. (niestart.).

BIEG DLA MĘŻCZYZN (3.000 m)

Startowało 28 zawodników. Bieg ukończyło 24 zawodników: 1) Wierek E. (Społem) czas 14:11,2, 2) Barmat (Wisła), 3) Wierek A. (Społem), 4) Niemczyk (HKKS), 5) Żołędz, St (Wisła), 6) Starowicz (Gluchoniemi), 7) Pawlina WŁ. (KS Filmowiec), 8) Zajac (RKS Legia), 9) Bularz (Kobierzanka), 10) Matkowiński (Gluchoniemi).

Drużynowo: 1) Wisła 55 pkt., 2) Społem 45 pkt., 3) Gluchoniemi 44 pkt., 4) Nadwiślan 33 pkt.

Drużynowo (kluby ZRSS): 1) Nadwiślan 33 pkt., 2) Legia 25 pkt., 3) Tramwaj 21 pkt., 4) Zryw 20 pkt., 5) Filmowiec 18 pkt., 6) Kobierzanka 16 pkt.

W PUNKTACJI OGÓLNEJ:

1) RKS Legia 347 pkt., 2) TS Wisła 158 pkt., 3) Zryw 106 pkt., 4) Nadwiślan 84 pkt., 5) Tramwaj 79 pkt., 6) Cracovia 78 pkt.

Komisja sędziowska z ramienia KO ZLA. Organizacja zawodów opoczywała w rękach ob. St. Kotarby

KUPON KONKURSOWY

Mistrzem Polski w piłce nożnej na r. 1947 będzie

W mistrzostwie będzie

3-cie miejsce zdobędzie

Mistrz nadzie miał punktów

przeważa nad mistrzem

Imię i nazwisko

adres

Podpis

Prezydium KOZPN-u zgodne jest w tym:

że poziom się obniżył

W poprzednim numerze umieściliśmy wywiad z prezesem KOZPN-u St. Filipkiewiczem na temat poziomu piłkarstwa krakowskiego w roku bieżącym.

Obecnie zamieszczamy głosy 2-ich pozostałych członków Prezydium K. O. Z. P. N-u, a to sekretarza hon. dyr. Dudek i skarbnika St. Wójcika na powyższy temat.

Obaj oni zgadzają się z tezą prezesa KOZPN-u Filipkiewicza, że poziom piłkarstwa krakowskiego w roku bieżącym obniżył się, przy równoczesnym wyrównaniu się poziomu w innych okręgach. Dowodzą tego zresztą eliminacje do Klasy Państwowej, gdzie walka o lokaty w tabeli była bardzo zażarta i wyrównana tak, że dopiero ostatnie mecze rozstrzygnęły o awansie poszczególnych klubów.

Również sytuacja w tabeli rozgrywek międzyokręgowych o puchar sp. Karkuzy mówi o wyrównaniu poziomu reprezentacji okręgów: krakowskiego, warszawskiego, poznańskiego i śląskiego z tym, że okręg łódzki pozostaje nieco w tyle za poprzednio wymienionymi.

Bezpośrednio po odzyskaniu niepodległości, okręg krakowski miał wybitną przewagę nad pozostałymi, najgroźniejszy jego rywal jeszcze z lat przedwojennych, Śląsk, musiał kilka razy z rzędu uznać wyższość drużyny krakowskiej.

Sekretarz hon. KOZPN-u wspomina, że jednym z najpiękniejszych meczów rozegranych przez reprezentację Krakowa był mecz w r. 1945 w Warszawie: Kraków — Warszawa, kiedy to zespół krakowski po pięknej i emocjonującej walce pokonał stolicę 1:0, demonstrując wysoki poziom gry i zyskując sobie zasłużony aplauz i uznanie widzów.

Znakomitą dyrygentem napadu krakowskiego był wówczas środkowy napastnik Garbarni, Nowak, który w ciągu następnych 2-ch lat przechodził pewien kryzys formy; ten brak dobrego kierownika ataku daje się silnie odczuwać w liniach ofensywy krakowskiej, złożonej obecnie z groźnych strzelców i przebojowców, których akcją jednak nie ma komu skoordynować.

Problem obsady pozycji środkowego napastnika nieistniejącej wówczas, gdy Nowak był w dobrej formie, dziś stanowi wielką bolączkę zespołu Krakowa i wpływa w dużej mierze na wyniki uzyskane przez reprezentację Krakowa.

Jeśli idzie o kwestię przyszłości, to dyr. Dudek jest za wybitnym orłomieniem zespołu reprezentacji Krakowa. Jego zdaniem, niektórzy dzisiejszej 11-ski minęli już szczytowy punkt swej kariery piłkarskiej.

Trzeba koniecznie rozglądać się za rezerwami tym bardziej, że zbytnie

„eksploatowanie” zawodników przez kluby oraz ustawiczna zmiana otoczenia na poszczególnych meczach zleżała na poziom i formę i są przyczynami, dla których reprezentacja Krakowa coraz ciężiej jest pokonać przeciwników, których łatwo zwyciężała w minionych 2-ach latach.

Podobnie jak dyr. Dudek, tak i skarbnik KOZPN-u krytycznie patrzy na bilans tegorocznych zawodów międzyokręgowych reprezentacji Krakowa akcentując przy tym jeszcze bardziej to, co powiedział prezes Filipkiewicz, że jeżeli chodzi o ostatnie mecze, a zwłaszcza przeciw Poznaniowi i Łodzi, to uzyskane wyniki „zawdzięcza” trzeba również prowadzącym zawody sędziom.

Skarbnik KOZPN-u zaznacza dobitnie, iż wbrew twierdzeniom pewnej części prasy, krytykującej surowo poziom zawodów w Łodzi, mecz: Kraków — Łódź, stał na doskonałym poziomie i, w pierwszej połowie zwłaszcza, przypominał żywo zawody: Kraków — Brno, jedne z najlepszych, jakie rozegrała 11-ka krakowska od chwili odzyskania niepodległości. Nie udało się niestety — poziomu tego zaszczepiającym się nie tylko na wyszkoleniu technicznym, ale również na kondycji, utrzymać przez pełnych 90 minut. „Zdaje sobie sprawę” — mówi skarbnik KOZPN-u, — „że sprawa kondycji wiąże się ściśle z przeżyciami poprzednich lat 7-miu, że utrzymanie kondycji u zawodników, którzy podczas okupacji bywali w różnych nieraz bardzo przykrych warunkach, nie jest rzeczą prostą, — nie mniej jednak właśnie utrzymanie tej kondycji, nie wolno „tłuc” zawodnikom o wiele częściej, niżby nawet tego wymagał interes klubowy.

„Stwierdzam przy tym — to co już podniesiono zostało, że dziś reprezentowanie barw Krakowa nie imponuje już zawodnikom — co więcej, nie zdają sobie sprawy niejednokrotnie z zaszczytu reprezentowania barw Krakowa i traktują mecz, w których bronią barw naszego grodu, jako pewnego rodzaju „miły wypoczynek”, po meczach mistrzowskich; stąd zaobserwowany brak ambicji, stąd szybkie zmęczenie przy każdej chociażby najeździe a łatwiej do ominięcia przeszkodzie, i stąd wreszcie surowa nie-rzecz, ale zasłużona krytyka”.

„Nie tak to było przed laty”. Zaszczycił grania w reprezentacji był czymś tak wielkim, zmuszał do większego wysiłku, powodował automatyczne podwyższenie formy i poziomu, podczas gdy dziś, rzecz ma się wręcz odwrotnie. Jeśli jeszcze w jakichś zawodach klubowych zdołała grać wykrzesać z siebie maksimum dobrej woli i ambicji, to w wypadkach, gdy wiozą kosztówkę z herbem Krakowa na piersiach, grają jak gdyby „o niechęć”.

Nadzwyczajne Walne Zebranie Krak. Związku P. N. postanowiło:

Budować Ośrodek w Nowym Targu

W szeroko już przez nas omawianej akcji szkolenia juniorów i związanej z nią sprawą budowy Ośrodka Szkoleniowego w Nowym Targu, czego podjął się Krakowski Okręgowy Związek Piłki Nożnej, dokonano ważnego kroku naprzód. O sobotnie Nadzwyczajne Walne Zebranie KOZPN-u upoważnił Zarząd KOZPN do natychmiastowego wszczęcia koniecznych robót, wykorzystując w pierwszym rzędzie okoliczność, że gmina i Miejska Rada Narodowa w Nowym Targu, uznając potrzeby sportu i we własnym dobrze pojętym interesie oddały do dyspozycji KOZPN rozległe tereny w wiczyńskiej dzielnicy za opłatą symboliczną złotówką! W przepięknej, zdrowej, klimatycznej okolicy, obfitującej w krywną wodę górskich rzek i żywiczny balsam pobliskich lasów powstanie tedy pierwszy w Polsce, na tak szeroki skalę, zakrojony ośrodek szkoleniowy dla młodych piłkarzy, na którym oprócz „wiedzy piłkarskiej” zdobywać będą przyszli nasi reprezentanci także bez porównania cenniejszą wiedzę „kodeksu obywatelskiego i moralnego” prawdziwych sportowców. Mamy wszelkie prawo do takiego twierdzenia na podstawie dyskusji, jaka toczyła się na sobotnim zebraniu. Oto kilkanaście delegatów Sandecji zaproponował, by KOZPN zamiast budowy nowego ośrodka w Nowym Targu zechciał wyzyskać istniejący ośrodek WP i PW w Krynicy wówczas prezes KOZPN Filipkiewicz wyłuszczył co — oprócz korzystnych warunków dzierżawy — było przyczyną, że wybrano N. Targ na miejsce pod przyszły obóz. Odmienienie od Krynicy i innych większych miejscowości klimatycznych N. Targ nie „kusi” bliskością barów,

dancingów itp., a daje perspektywę całkowitego wywyższenia się w godziwej rozrywce sportowej. To jest powód, dla którego zarząd KOZPN, mając przede wszystkim zdrowie moralne na względzie, nie idzie po linii najmniejszego oporu, lecz przeciwnie, dokłada jak największe starań, by nie tylko nie utracić przodującej pozycji w piłkarstwie polskim, lecz by również świecić innym okręgom przykładem dobrze wypełnionych zadań i celów, którym sport służyć musi.

I znów dyskusja, a raczej replika, z jaką spotkał się delegat Wisły dyr. Delekt, wyrażający wątpliwość, czy juniorzy KOZPN zechcą nocować w namiotach, wyposażonych w polowe łóżka z materacami, była najlepszym świadectwem, jak zarząd KOZPN chce wypełnić przyjęte przez siebie obowiązki.

„Ten moment” — mówił prezes Filipkiewicz — „że stwarzając takie a nie inne warunki w projektowanym przez nas obozie będziemy mogli młodych chłopców przyzwyczaić w pewnym sensie do niewygód, zahartować ich przed trudami czekającego ich życia jest najbardziej koniecznym, aby wyeliminować „cieplarnianą atmosferę”, w której wyhodować można „nriabalerin” a nie tegich sportowców”.

Ogół delegatów Nadzw. Walnego Zebrania ze szczerym uznaniem odniósł się do projektu Zarządu KOZPN, czego wyrazem była jednomyślna uchwała w tym kierunku (przy wstrzymaniu się od głosowania delegatów Cracovii i Wisły) odnośnie projektowanego obozu, a prowadzący z właściwą sobie sprężystością i znajomością tematu przew. Woj. Rady WP i

PW red. M. Statter, zamykając zebranie złożył imieniem Wojewódzkiej Rady WF i PW oraz imieniem RKS Legia zarządowi KOZPN podziękowanie za szczerą troskę nad podniesieniem poziomu moralnego i technicznego zrzeszonych w KOZPN piłkarzy oraz złożył deklarację imieniem reprezentowanej przez siebie Woj. Rady WF i PW przy równoczesnym porozumieniu z Dyrektorem Woj. Urzędu WF i PW, iż Krakowski Okręgowy Związek Piłki Nożnej może — w pracach swych — dla tak wielkiego celu, liczyć na pełne poparcie obu tych instytucji.

Przewodniczący Woj. Rady WF i PW zaapelował do Zarządu KOZPN,

aby ten, w chwili gdy uda się mu zrealizować swe szczerne zamierzenia — zwrócił uwagę, by przy wyborze kandydatów na obóz uwzględniono w pierwszym rzędzie młodzież najbardziej potrzebującą. Zdaniem red. Stattera obóz taki, jaki przedstawił Zarząd KOZPN będzie „stojakiem czasów” i stąd przy rozdaniu trzeba będzie wziąć również pod uwagę sytuację materialną klubów, które zgłoszą swych najmłodszych piłkarzy jako chętnych do korzystania z dobrodziejstw, jakie swą pracą, wysiłkiem i pełnej zapobiegawością troską stwarza im obecny Zarząd Krakowskiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej.

Cracovia czy Wisła

W nadchodzącą niedzielę dojdzie właściwie do pierwszego w tym roku spotkania najlepszych drużyn Krakowa: Cracovii i Wisły. Wprawdzie przed 2-ma tygodniami zespoły te — osłabione brakiem najlepszych zawodników zmierzyły się z sobą na boisku Garbarni w zawodach, których dochód przeznaczono na odbudowę Warszawy — jednak wiemy dobrze, że nie była to wówczas

„ŚWIĘTA WOJNA” odwiecznych rywali. Taka „święta wojna” będzie mieć miejsce dopiero w najbliższą niedzielę. Zanosilo się długi czas na to, że stawką „świętej wojny” będą mistrzowskie punkty i że obie drużyny krakowskie rozdzielone podziałem na grupy eliminacyjne, jako mistrzowie tych właśnie grup walczyć będą w rozgrywkach finałowych o tytuł mistrza Polski w piłce nożnej na rok 1947. Niestety strata punktów w Toruniu wyeliminowała białoczerwonych od udziału w finałowych rozgrywkach tak iż stawką najbliższego meczu: Cracovia — Wisła będzie tytuł najlepszej drużyny Krakowa.

KTÓRA Z NICH ZDOBEDZIE TEN TYTUŁ?

Oto pytanie na jakie da nam odpowiedź najbliższa niedziela. Zobaczymy wówczas poraz pierwszy — po długiej przerwie na boisku Cracovii najlepszych internacjonalistów: Parpana, Gracza, Flanka, Jurowicza i nie wiele usteępujących im: b-ci Jabłońskich, Gédika, Legutkę, Gergiel, Artura i td.

Zwolennicy naszych konkursów przyjmą zapewne z radością do wiadomości zapowiedź konkursu na wynik meczu:

CRACOVIA — WISŁA, w którym oprócz podwyższonych nagród pieniężnych a to:

I-SZEJ ŻŁ 10.000

II-GIEJ ŻŁ 6.000

III-CIEJ ŻŁ 4.000

pomędzy pierwszych dziesięciu,

Przed sezonem narciarskim

Skończył się okres sportów letnich, i tylko dwa miesiące dzielą nas od zimy. Narciarze oczekują jej niecierpliwie, a przygotowując sprzęt i układając projekty wycieczek i zawodów, — marzą o śniegu, pięknie i radości pokonywania trudów i zmagań z przyrodą, a wreszcie o zwycięstwach w zawodach. Tak zwykle mija czas do pierwszych komunikatów śniegowych. Jest to jednak okres zupełnie bezwartościowy dla większości narciarzy.

Potem, w sezonie, tydzień jazdy w górach w okresie Świąt Bożego Narodzenia, trzy, cztery wypadki niedzielne, znów jakiś tydzień urlopu spędzony na nartach i sezon mija. W świecie narciarstwa-amatorzy, ludzie pracujący w mieście spędzają maksimum dwa do czterech tygodni na nartach.

Normalne warunki finansowe, zajęcia codzienne, położenie geograficzne i klimatyczne Krakowa, nie pozwalają na więcej radości, przyjemności i wypoczynku na śniegu. Jednakże, ten krótki okres ma wzmożnić nasz organizm, dać odprężenie, zadowolenie, i ma wybaczyć świat naszym wrażliwym w czasie długich i monotonnych misję zimowych. To też narciarz nie może pozwolić sobie na zbyt długotrwałe przyzwyczajenie organizmu do jazdy na nartach, nie może tracić i marować cennych dni urlopu na „oswajanie się ze śniegiem” i uzyskiwanie „formy”.

W jeździe na nartach zdarzają się jednak często nieszczerze wypadki, dające zamiast zdrowia, jeśli nie śmierć lub kalectwo, to w każdym razie długotrwałe schorzenie. Przyczyną tego są zwykle braki w przygotowaniu i wrenowaniu mięśni i całego organizmu, do specjalnego wysiłku fizycznego, koniecznego do opanowania trudnej techniki narciarskiej. Dowodem tego jest stwierdzenie fakt, że nieszczerliwym wypadkom ulega nie tylko początkujący ale nawet wytrawni narciarze: szczególnie na początku sezonu oraz pod koniec wycieczek i na ko-

cowych odcinkach trasy biegów narciarskich. Czyli nie narciarzowi sama technika narciarska, gdy właśnie odnajdują posłuszeństwo, a przeciw zwykłej nadszarpniętej wytrzymałości z pracy, nie tracą ani chwili wolnego czasu, prawie natychmiast wyrusza na narty i nagle rozpoczyna zmagania ze wspaniałą, lecz i niebezpieczną zimą przyrodą górską.

Organizm oderwany od monotonii pracy zawodowej nie tylko nie jest wdrożony do tego, ale nie przygotowany do pokonywania małego nawet wysiłku. W rezultacie mamy: albo długotrwałe przemęczenie równające się stracie cennego czasu i opóźnieniu w osiągnięciu kondycji, lub, przemęczenie męjące się fatalnie odbić na zdrowiu, albo wreszcie przerachowanie się w możliwościach niewytrenowanego organizmu, co w skutkach podciąga za sobą nieszczęśliwe wypadki.

Zapobiec temu można w naszym warunkach, przygotowując w jesieni nie tylko narty, plany i pieniądze, ale też organizm, to zaś osiągnąć można jedynie przez przeprowadzenie takiej zaprawy narciarskiej, którą tak często zaniedbują, a nawet całkowicie pomijają. Przecież sucha zaprawa: zmocni, i rozrusza zastany w pracy zawodowej organizm, zahartuje i przygotuje go do wysiłku. Stopniowo ureguluje oddech, zwiększy wydolność serca i całego układu krążenia, chroniąc przed fatalnie odbijającym się na tych organach przeciążeniem organizmu. Poza tym godzinny zaprawę są odpoczynkiem psychicznym, spędzeniem czasu w innych warunkach i atmosferze, niż te, które stwarza codienne życie i praca.

Jak widzimy z powyższych rozważań narciarz uprawiający suchą zaprawę zapewne sobie: 1. wykorzystanie w pełni sezonu narciarskiego; 2. szybkie osiągnięcie długotrwałej kondycji; 3. zmniejszenie ryzyka wypadków

Wojskowi najlepszymi piłkarzami w Związku Radzieckim

2 najlepsze kluby Związku Radzieckiego, to: C.D.K.A. i DYNAMO, udają się obecnie po zakończeniu mistrzostw piłkarskich ZSRR na tournée po Europie. CDKA wyjeżdża do Czechosłowacji, Dymano zaś do Szwecji.

Z okazji tych występów piłkarzy radzieckich na forum międzynarodowym, podajemy poniżej korespondencję własną ze Związku Radzieckiego. Jest w niej mowa o tym, że piłkarze radzieccy tworzą obecnie największą potęgę futbolową w Europie, czego dowodem jest fakt, że w dotychczasowych swoich występach międzynarodowych nie przegrali żadnego meczu. Pamiętamy dobrze triumfalny pochód Dymano przez boiska angielskie w r. 1945, wiemy o tym, że tournée CDKA po Bałkanach zakończyła się bez porażki piłkarzy radzieckich, podobnie jak tournée Torpedo po Polsce, a później po Węgrzech.

Dwa czołowe kluby a to: Dymano i CDKA rywalizują z sobą już od dawna i rywalizacja ich wpłynęła w dużej mierze na podniesienie poziomu piłkarstwa w Związku Radzieckim, który jest naprawdę sportem mas.

Tak jak u nas Cracovia i Wisła, jak w Czechosłowacji Slavia i Sparta na Węgrzech, M. T. K. i Ferenczvarosi, a później Ujpesti i Ferenczvarosi wiodły ze sobą zawsze najbardziej zaciekłe boje o prymat, tak od kilku lat CDKA z Dymano prowadzi walkę o tytuł najlepszego zespołu piłkarskiego w Związku Radzieckim.

W r. 1945-tym, mistrzem było Dymano, ale już wtedy CDKA wygrał puchar Związku Radzieckiego, w roku ubiegłym zaś zdobył po raz pierwszy tytuł mistrzowski, który z wielkim trudem udało mu się w tym roku obronić.

Tegoroczne mistrzostwa piłkarskie ZSRR należały do najbardziej zażartych i najbardziej emocjonujących na przestrzeni kilku ostatnich lat.

NIESZCZĘŚLIWY POCZĄTEK

Obronca tytułu, CDKA, rozpoczął bardzo nieszczęśliwie. W jednym z pierwszych meczów doznał kontuzji środkowy napastnik Fedotow, a w nie-

dlugi czas po tym, równie groźna kontuzja spowodowała przymusową przerwę jednego z najlepszych piłkarzy Związku Radzieckiego Bobrowa, który w ubiegłym roku z Dymano przeszedł do CDKA. Mimo więc, że drużyna Centralnego Domu Krásnej Armii przegrała zaledwie jeden mecz, to jednak ogółem miała straconych 8 punktów, gdyż 6 meczów przyniosło wyniki nierozstrzygnięte. Wydawało się więc, że w tych warunkach CDKA nie zdoła obronić tytułu mistrzowskiego tym bardziej, że najgroźniejszy rywal Dymano, zwyciężało stale i miało nad CDKA 6 punktów przewagi. Tymczasem... w chwili, gdy CDKA w pełnym składzie stanęło już do mistrzostw, wówczas liderowi powinęła się noga. Dymano przegrało 3 mecze pod rząd w najmniejszym możliwym stosunku 0:1, lecz wystarczając do straty wszystkich 6 punktów. Wtedy to odżyły ponownie szanse CDKA. „Puścić się on w pogoń” za Dymano, które wcześniej już zakończyło rozgrywki mistrzowskie, mając w 24 meczach zdobytych 40 punktów i stosunek bramek 57:15.

W tej chwili CDKA miała jeszcze do rozegrania 2 mecze, a z 22 spotkań jego dorobek punktowy wynosił 37, stosunek bramek zaś 54:14.

Gdyby CDKA wygrało obydwa mecze, wtedy sytuacja byłaby jasna. Tytuł mistrzowski zdobyłby wojskowi przewagą jednego punktu. Ale Krasnoarmiejcy mieli jeszcze przed sobą ciężki mecz przeciw Dymano (Tyflis).

Mecz ten po ogromnie zażartej i pełnej emocji grze zakończył się wynikiem remisowym 2:2. Tak więc CDKA przed ostatnim swoim meczem miało 38 punktów i i stosunek bramek 56:16.

Aby więc zdobyć tytuł mistrzowski, trzeba było zwyciężyć najmniej 5:0. Niższy stosunek nie wystarczył, — nie mówiąc już o tym, że każda stracona bramka była równocześnie zaprzeczeniem wszelkich szans na zdobycie mistrzowskiego tytułu.

W Stalingradzie, w ostatnim meczu

CDKA — Traktor (Stalingrad), zapadło rozstrzygnięcie po myśli CDKA. Krasnoarmiejcy dopiepli swojego; już do przerwy prowadzili 2:0 ze strzałami Nikolajewa i Fedotowa. Po zmianie stron w jednej minucie strzelili dalsze dwie bramki: Nikolajew zdobył po rzucie rżnym 3-cią bramkę, a w kilkanaście sekund później Bobrow, dobijając własny, odbity od poprzeczki strzał, ustalił wynik na 4:0.

5-tą najcenniejszą bramkę strzelił Fedotow, konkurujący z Bobrowem o miano najlepszego piłkarza Związku Radzieckiego.

Tak więc CDKA zyskało po raz wtóry tytuł mistrza piłkarskiego ZSRR, jedynie lepszym o ułamek stosunkiem bramek przed Dymano.

Na 3-cim miejscu w tabeli znalazło się Dymano (Tyflis), a na 4-tym Dymano (Kijów).

5-tą lokatę zajęło Torpedo z Moskwy, natomiast Spartak, który przez 2 lata pod rząd wygrywał puchar ZSRR znalazł się w końcowej klasyfikacji tegorocznych mistrzostw aż na swoje miejsce żonglera piłkarskiego.

Do Czechosłowacji wyjeżdża CDKA w swoim najlepszym składzie, który przedstawia się następująco:

W bramce: Nikanorow, nazwany dziś popularnie „zastępcą tygrysa” Chomicza.

Obrona: Prochorow i Cistochwałow. Pomoc: Sołowjew, Kocetkow i Vodašin.

Napad: Nikolajew, Bobrow, Fedotow, Grinin i Demin.

Skład Dymano od czasu pamiętnej wyprawy do Anglii, uległ wielkim zmianom.

Jak wiadomo już, słynny Bobrow gra w CDKA, a jego miejsce w środku napadu w Dymano, zajmuje Sołowjew, mając po bokach Beskowa i Sawdunina.

Na skrzydłach grają Teofimow i Archangelski.

W pomocy Semcasny, Blinkow i Maljowin.

W obronie Petrow i Olsowew.

W bramce zaś Chomicz.

25-ciu napastników zdobywa zaledwie 1-ną bramkę w 5-tej rundzie mistrzostw piłkarskich Austrii

Jeden jedyny WAC „wyłamał” się z „ogólnego porządku” i zdołał zdobyć honorową bramkę w 5-tej rundzie mistrzostw piłkarskich Austrii, w której pokonani — na 5 meczów mistrzowskich — stracili 22 bramki, przegrywając w 4-ch wypadkach „do zera”. Najwyższą klęskę poniosła Oberlaa, nowicjusz ligi, która tak dobrze trzymała się i jeszcze do tej pory zajmowała w tabeli lepszą lokatę (3-cią) aniżeli zeszłoroczny mistrz, Wacker. Klęska obecna zepchnęła „beniaminka” aż na 6-te miejsce, z którego tym trudniej będzie się wydostać, że Oberlaa straci zapewne na czas dłuższy doskonałego swego środkowego pomocnika, Jandla, gdyż ten został przez sędzię wykluczonym i zapewne będzie musiał przez czas dłuższy „przymusowo” pauzować. W ogóle wykluczenie Jandla zadecydowało o pogromie Oberlaa. Do chwili, gdy pokonani grali w pełnej jedenaście wynik brzmiał 0:1 (17-ta minuta po przerwie) i dopiero później rozpoczął się „bal”. Trzykrotnie Decker, dwukrotnie środkowy Schrittl i po raz drugi Donnhauser, gdyż on to był strzelcem bramki przed przerwą „pogrzebali” bramkarza Oberlaa, Behounka, jednego z najlepszych w „swym zawodzie”, kandydata do drużyny reprezentacyjnej.

Austria, Wacker i Rapid „stopniowały” swe zwycięstwa: Austria pokonała Sportklub 3:0, Wacker wygrał z Admirą 4:0 a Rapid zwyciężył FAC 5:0.

Tak jak Decker w meczu przeciw Oberlaa zdobył „hat-trick” tak i Hanneman (Wacker) dokazał tej sztuki w meczu przeciw Admirze strzelając 3 bramki pod rząd. W ogóle sytuacja Admiry jest już beznadziejna. „Pięta Achillesowa” tej drużyny jest nadal atak, a zwłaszcza jego środkowy Weisenbock. Również bramkarz Mezei nie jest wcale „orłem”, „zawala” z meczu na mecz coraz gorzej. Austria przez pokonanie Sportklubu wyszła z 7-miejscowej tabeli na 4-tą a Rapid umocnił swoją czołową pozycję w tabeli, która przedstawia się jak poniżej:

Godzi się jeszcze wymienić nazwisko zdobywcy honorowego punktu dla „pięciu” zespołów pokonanych. Brzmiało ono Harl i jest własnością środkowego napastnika WAC, który w 28 minucie pierwszej połowy zdobył pro-

wadzenie dla swych barw nie przypuszczając zapewne, że będzie to nie tylko jedyna bramka WAC-u, ale i wszystkich pokonanych zespołów w 5-tej rundzie mistrzostw piłkarskich Austrii.

1. Rapid	5	10	20:8
2. FC Wien	5	8	12:5
3. Wacker	5	8	13:7
4. Austria	5	5	20:11
5. Vienna	5	5	20:15
6. Oberlaa	5	5	8:16
7. Sportklub	5	4	7:9
8. FAC	5	4	5:12
9. WAC	5	2	7:14
10. Admira	5	1	4:19

Gimnastyka podstawą sportu

Robotn. Tow. Sport. „Gimn. „Korona” zorganizowało 2-dniowy pokaz zawodów gimnastycznych, dając piękny przykład innym klubom, zapominającym o gimnastyce, jako podstawowym warunkom do uprawiania ćwiczeń sportowych.

Pokaz rozpoczęło przemówieniem powitającym wiceprezesa R. Lowasa, który w swym przemówieniu podkreślił doniosłość gimnastyki w sporcie.

Wyniki tych zawodów:

Panie: 1) Stepińska Marta 44,1 pkt, 2) Nowak Maria 41,1 pkt, 3) Marciniak Honorata 38,2 pkt.

Panowie — stopień wyższy: 1) Paul Eugeniusz 99,9 pkt, 2) Irzyk Tadeusz 92,5 pkt, 3) Orecki Eugeniusz 89,5 pkt.

Poza konkursem: Witkowski Bronisław 98,2 pkt.

Stopień średni: 1) Rudyk Jerzy 48,6 pkt, 2) Długoszewski Stanisław 45,9 pkt, 3) Wać Bolesław 45,7 pkt.

Stopień niższy: 1) Szymoniak Jan 50,0 pkt, 2) Kontor Wiesław 48,6 pkt, 3) Pucek Mieczysław 46,8 pkt.

Młodzież żeńska: 1) Rzepecka Stanisława 25,7 pkt, 2) Sakałowska Helena 25,2 pkt, 3) Mech Cecylia 24,4 pkt.

Młodzież męska: 1) Perski Jerzy 26,9 pkt, 2) Nowak Eugeniusz 25,2 pkt, 3) Twaróg Henryk 23,4 (Jak)

Walne Zgromadzenie Nadzwyczajne

Klubu Sportowego „Korona” odbędzie się we środę dnia 12 listopada o godz. 18 w lokalu Klubowym przy ul. Sołkowskiej 17.

Cudzoziemcy nadają ton w lidze fracuskiej

Piłkarstwo francuskie stało ostatnioś międzyli pod znakiem... wyborów i rozgrywek międzyokręgowych. Poza tym wielką sensacją było otwarcie stadionu lodowego Palais des Sports, na który przybyła angielska drużyna Harringay Racers, wygrywając z teamem Paryża 6:2 (3:2, 2:0, 1:0).

Anglicy, byli o klasę lepsi technicznie i taktycznie i mimo, że w drużynie paryskiej grało dwóch kanadyjczyków a to Parent i Pete Besson, oraz autentyczny Murzyni Mc. Intyre i Carnaje, odnieśli zwycięstwo, a nawet z przebiegu gry zbyt niskie zwycięstwo.

Mecze międzyokręgowe przyniosły m. in. mecz ligi paryskiej z ligą północnej Francji.

Przyniosł on rekordowe zwycięstwo drużynie paryskiej 8:1, (4:1), a z pokazanej ilości 8 bramek, tylko jedna była dziełem Francuza Vaasta. Pozostałe 7 strzelili cudzoziemcy, a to Bon-giorri (naturalizowany Włoch). Wą-gier Nyers (3), no i... Ben Barek 2.

Reprezentacja północnej Francji wystąpiła w składzie osłabionym bez doskonałego Polaka Tempkowskiego, bez reprezentacyjnego bramkarza Da Rui, oraz bez Jędrzejczaka.

Mecz ten był popsem słynnego Ben Barka, który całkowicie potwierdził swoje miano żonglera piłkarskiego.

W najbliższą sobotę wrócimy znów do rozgrywek o mistrzostwo ligi. Sytuacja w mistrzostwach jest tego rodzaju, że niepokonany dotychczas St. Etienne „potknął się” wreszcie w 9 rundzie, przegrywając gładko 4:0 z Nancy.

Porażka przy równoczesnych zwycięstwach Reims nad Cannes 3:0 i Lille nad Montpellier 1:0, wysunęła z powrotem Reims na czoło tabeli przed Lille i St. Etienne.

Pisałem już o tym, że w piłkarstwie francuskim dominująca rolę spełniają cudzoziemcy. Mnóstwo piłkarzy węgierskich, czeskich, polskich, włoskich a nawet hiszpańskich.

Taki np. Sochaux, który na początku

sezonu nie wygrał żadnego spotkania „wzmocniony” piłkami czeskim i (trzej) piłkarze Baty ze Złina: Humpal, Sikora i Tichy) z 4 następnymi spotkaniami wyniósł 7 punktów, wygrywając ostatnio z Ales 2:0. Tichy i Jacques byli strzelcami bramek, a w drużynie grał jeszcze 4-ty Czech, mianowicie Reska na prawej pomocy.

St. Etienne usunął ze swojego napadu b. gracza Sparty Jankowskiego, stawiając na jego miejsce Lauera co okazało się najgorsze w skutkach, gdyż napad St. Etienne nie potrafił strzelić przeciwnikowi żadnej bramki, natomiast bramkarz Jacquin, następcą słynnego Finka, reprezentacyjnego bramkarza Czechosłowacji, puścił 4 bramki.

Nancy w tym meczu wystąpi również wzmocniony i to nie było kim, gdyż znakomitym internacjonalistą landzkim Guttmsudsonem.

W pewnym sensie, do „bratobójczej walki” doszło na meczu Stade Francois—Red Star. Aston, prawoskrzydłowy reprezentacyjny drużyny piłkarskiej Francji, był niegdyś zawodnikiem Red Staru. W zeszłym roku grał w drugoligowym Angers, a obecnie przeszedł do Stade Francois i strzelił... swej macierzystej drużynie w meczu wygranym przez Stade Francois 4:0 3 bramki; 4-ty gol był dziełem Węgra Nyersa.

Zeszłoroczny mistrz Roubaix, posuwa się ku górze i przez zwycięstwo nad Racingiem 5:2 zajął już 5 miejsce.

Przed 10-tą rundą, tabela ligi piłkarskiej Francji ma następujący wygląd:

Gier	Pkt	St. br.
1) Reims	9	14
2) Lille	9	14
3) St. Etienne	9	13
4) Marseille	9	13
5) Roubaix	9	12
6) Racing	9	11
7) Metz	9	11
8) Nancy	9	11
9) Strasbourg	9	8
10) Cannes	9	8
11) Sochaux	9	7
12) Toulouse	9	7
13) Rennes	9	7
14) Stade Francois	9	7
15) Montpellier	9	6
16) Red Star	9	6
17) Ales	9	5
18) Sete	9	2

84 gemy = 4 godziny trwało spotkanie: Kramer, Schroeder — Parker, Segura 9:11, 7:5, 6:2, 9:11, 12:10

Prasa sportowa całej Europy a szczególnie czeska podnosi sukces tenisty czeskiego Jaroslawa Drobneho, który w ukończonym niedawno międzynarodowym turnieju tenisowym w Mexico City zdobył tytuł mistrza, zwyciężając w finale Equdorczyka, Segura, 4:6, 7:9, 6:3, 6:4, 6:3. Sukces ten przyszedł Drobnemu w porę, albowiem 2 niedawne przegrane a to: w Los Angeles, gdzie tenista czeski przegrał niespodziewanie z młodym zawodnikiem meksykańskim Richardo Gonzalesem i w San Francisco, gdzie Drobny uległ sklasyfikowanemu na 14 miejscu na liście amerykańskiej Harry Liskowski, mocno nadszarpnęły reputację pierwszej rakiety Europy i — nawet jak twierdzą znawcy — jednej z pierwszych pięciu rakiet świata.

Turniej w Mexico City grano wprawdzie bez udziału mistrza świata Jacka Kramera i jednego z jego najpóźniejszych rywali Schoedera, lecz nie ustąpiło to wartości jego wartości, jeśli się zważy, że byli tam oprócz Segury: Parker, Talbert, Orland Vagu (Argentyńczyk) Moylan Johansson i in.

W drodze do finału pokonał Drobny Vagu 6:3, 6:2, 6:3, — następnie w 3 identycznych setach 6:2 wyeliminował Moylana, a w półfinale zrewanżował się Gonzalesowi zwyciężając 6:8, 6:2, 6:2 i 6:3 i meczu w ten sposób porażkę drugiego tenisty czeskiego, biorącego udział w turnieju w Mexico C. Cernika, którego właśnie Meksykanin wyeliminował od dalszych gier w turnieju.

Drugą wielką niespodziankę sprawił Segura, zwyciężając w półfinale Parkera 6:3, 0:6, 6:3, 9:7 — tak iż zamiast spodziewanego spotkania: Drobny—Parker w finale zmierzili się Drobny i Segura. Zwyciężył Czech zahajając... że nie spotkał się z Parkerem, z którym dotąd nie grał ani razu.

Drugą tytuł mistrzowski zdobył Drobny wspólnie z Johanssonem w grze podwójnej wygrywając z parą: Parker—Segura w 3 setach 6:1, 10:8, 6:2. Z okazji tego meczu przypomniało się, że para: Parker—Segura uchodzi za równą najlepszą dwójkę świata: Kramer—Schroeder i w turnieju w Los Angeles stawali przez 4 godziny dzielny opór parze mistrzowskiej ulegając ostatecznie po 82 gemach, z których zwycięzcę zdobyli 43, a pokonani 39!

Niepokonany Internationale zdobywa prowadzenie dla... F. C. Torino

5-ta runda mistrzostw piłkarskich Włoch przyniosła pierwszą porażkę dotychczasowemu liderowi tabeli Juventusowi.

W meczu z Internationale, który dotąd nie przegrał żadnego meczu, a tylko w 2-ch uzyskał remisowe rezultaty, szanse były po stronie Juventus.

W grze jednak okazało się, że słynna linia pomocy klubu turyńskiego w składzie: Depetrini, Parola i Grosso, znakomita obrona: Rava, Caprilli oraz „przybysze” Kinczecz i Arpas, uzupełnieni Sentimenti III na środku napadu, nie mogli nic wskórać przeciwko świetnie grającemu całemu zespołowi Internationale, w którym znów Quarisma grał pierwsze skrzypce. Był on strzelcem 2-ch bramek dla swoich barw, a pozostałe 2 zdobyli obaj łącznicy: Achilli i Medini.

Przez to zwycięstwo Internationale zdobył prowadzenie dla... F. C. Torino, który jak przekonaliśmy się możemy z załączonej poniżej tabeli, ma również 8 punktów zdobytych, lecz lepszy stosunek bramkowy.

Torino w tym samym dniu pokonał 2:0 Vizenze, Fiorentina wygrała z F. C. Neapoli 1:0 i w tym samym stosunku zwyciężył Lazzio (Pro Patrie) i Livorno (Milano).

Najwyższe cyfrowe zwycięstwo odniosła Salernitana, bijąc Lucchese 5:2.

Bologna z F. C. Romą walczyła remisowo 2:2, a Bari zwyciężyło Triestane 2:1.

Tabela w chwili obecnej ma więc następujący wygląd:

1. Torino	5	8	19:2
2. Internationale	5	8	16:5
3. Juventus	5	8	13:8
4. Milano	5	7	10:6
5. Fiorentina	5	7	5:3
6. Bologna	5	6	9:6
7. Bari	5	6	7:8
8. Salernitana	4	5	7:4
9. Atalanta	5	5	4:7
10. Pro Patria	5	5	3:7
11. Livorno	5	5	3:6
12. Lazio	5	5	4:4
13. Modena	5	4	3:5
14. Genova	5	4	8:7
15. Vicenza	5	4	5:9
16. Roma	4	3	5:12
17. Triestina	4	2	4:6
18. Aleksandria	4	2	3:11
19. Lucchese	4	2	3:14
20. Sampdoria	4	1	4:11
21. Neapoli	4	1	4:13

Zmiana lidera w krakowskiej klasie „A”

9-ta runda mistrzostw piłkarskich KOZPN-u przyniosła szereg nieoczekiwanych wyników. Do nich zaliczyć trzeba w pierwszym rzędzie przegraną Wieczystej z Podgórzem, remisy Zwierzynieckiego i Dąbskiego w meczach z Koroną i Mościcami. Rzecz jasna, że takie „niespodzianki” spowodowały duże zmiany w tabeli, w której na czoło wysunął się — dzie-

ki lepszemu stosunkowi bramek — Chełmek, podczas gdy zeszłoroczny finalist mistrzostw, zespół Wieczystej znalazł się na... przedostatniej pozycji.

Po dzisiejszych meczach tabela przedstawia się następująco:

1. Chełmek	9	14	12:5
2. Zwierzyniecki	9	14	20:9
3. Fablok	9	12	17:11

siałkę przez 20 min. Mimo to zdobywają prowadzenie przez Stadlera I.

Po pauzie wyrównują Groble przez śr. napastnika Madr, który nieuchronnie plasuje piłkę w lewy róg.

Po samobójczej bramce (strzelonej w rzadko widzianym stylu) przez I. obrońcę gości, drużyna ich załamuje się i Groble do końca zawodów utrzymują przewagę, którą nie potrafią uwydatnić.

W drużynie Grobli wyróżnili się: I. skrzydłowy Cygan i śr. pomocnik Kasperczyk.

U pokonanych: Stadler I i Tokarski. Sędziował obiektywnie Mytnik Julian. (J. L.)

Mościce — Dąbski 1:1 (1:0)

Wynik remisowy, uzyskany przez drużynę Mościc w spotkaniu przeciw Dąbskiemu, jest jedną z niespodzianek 9-tej rundy mistrzostw piłkarskich KOZPN.

Wynik ten uzyskany został po bardzo żywej i interesującej grze, w której więcej z gry miał Dąbski. Mościce zdobyły prowadzenie w pierwszej części ze strzału skrzydłowego Nowaka, który wywysłał błąd środkowego pomocnika Dąbskiego Trynki. Wyrównanie padło tu po zmianie stron, a strzelcem wyrównującej bramki był Kofin.

W drużynie Mościc wyróżnić trzeba bramkarza Seyhubera, oraz napastników Żmudę i Bialasa. W drużynie Dąbskiego, starzy „rutyniarze”: Bębenek, Soczyński, Kofin i Samel byli najlepszymi.

Sędziował b. dobrze Biernacki.

Zwierzyniecki — Korona 0:0

Wynik remisowy jest dużym sukcesem Korony, zważywszy, że ulegała go w spotkaniu z liderem obecnego rozgrywek mistrzostw A-klasy. Przez ten remis Korona

4. Groble	8	10	18:8
5. Dąbski	8	10	16:11
6. Szczakowianka	9	10	22:19
7. Mościce	9	8	17:16
8. Korona	9	8	11:19
9. Łagiewianka	9	7	15:21
10. Podgórze	9	6	10:14
11. Wieczysta	8	5	16:17
12. Prokocim	8	1	10:28

awansowała w górę tabeli — Zwierzyniecki zaś stracił pierwsze miejsce.

Fablok — Łagiewianka 2:0 (2:0)

Gra twarda, ostra, wyrównana. Fablok lepiej zgrany, szybszy i bardziej zdecydowany pod bramką przeciwnika. Wyróżnili się w nim obaj obrońcy i prawy łącznik. Drużyna Łagiewianki, która była twardym przeciwnikiem nie potrafiła sparaliżować płynnych akcji Fabloku. Napał niezdecydowany, nie mający strzelca. Przed pauzą Fablok uzyskał 2 bramki przez Piskorza i Wójtowicza.

Po przerwie Łagiewianka nie potrafiła wyzyskać dogodnych sytuacji mając okresami dużą przewagę. Sędziował b. dobrze Michalik. (J. L.)

O mistrzostwo kl. B

BIEŻANOWIANKA—PRĄDNICKI 14:1 (5:0)

W miejsce zawodów mistrzowskich, rozegrano — na skutek spóźnienia się drużyny Prądnickiego, zawodów towarzyskie zakończone rekordowym zwycięstwem drużyny Bieżanowianki, dla której strzelcami byli: Radwan i Dzierżak po 4, Kolas 3, Welsio, Madej i Pieczonka po jednej.

Honorowy punkt dla Prądnickiego zdobył z karnego Żurek.

WIELICZANKA—DĘBNICKI 4:3 (3:1)

Na drużynie wielickiej widać znaczny spadek formy, który ominął jedynie Wiśniewskiego.

O mistrzostwo kl. C

Czarnochowice—TUR Podgórski 1:1 (1:0).

Bramkę zdobył Szewczyk dla Czarnochowic, a Sawa dla TUR-u.

Z „frontu konkursowego”

Rozstrzygnięcie konkursu na wyniki meczów międzypaństwowych: Polska — Jugosławia i Polska — Rumunia, podamy w następnym numerze. Dziś już uchylając rąbka tajemnicy możemy powiedzieć, że wyniku meczu Polska — Jugosławia nie odgadł nikt; najbliższym zaś podania trafego wyniku był p. Mieczysław Leśniak z Krakowa, który typował wynik 1:6 z różnicą 5 bramek (5:0). Winszujemy intuicji i ciekawości jesteśmy jak na kuponie p. Leśniaka podany został wynik Polska — Rumunia.

Wysokie zwycięstwo Jugosławiaków w stosunku 5:1 typowało aż 31 uczestników konkursu — natomiast za zwycięstwem drużyny polskiej opowiedziało się tylko 54 uczestników. Największym optymistą był p. Zbigniew Kaczarowski, który typował zwycięstwo drużyny polskiej w stosunku 4:1. Bardzo interesująco przedstawia się sytuacja... na froncie konkursowym odnośnie pytania: „Kto zdobędzie tytuł mistrza Polski w r. 1947”.

Jak większość uczestników przed pierwszym spotkaniem Wisła — Warta opowiadało się za zdoby-

ciem tytułu mistrzowskiego przez drużynę krakowską, tak po stracie punktów przez Wisłę, 90% uczestników głosuje za Wartą. Są jednak i tacy, którzy wierzą nadal w drużynę krakowską i radziby widzieć jej zwycięstwo w ogólnej klasyfikacji, z różnicą 1, 2, wzgl. 3 punktów.

Niezrozumiałą natomiast dla nas wydaje się odpowiedź p. Mariana Burzyńskiego z Trzebinia, który podaje, że mistrzem będzie Wisła, z przewagą 30 punktów nad Wartą i A.K.S.-em. Drogi Panie! Ileż to trzeba by grać meczów, ażeby zdobyć 30 punktów przewagi.

Jak wiadomo konkurs na pytanie, kto będzie mistrzem piłkarskim Polski na r. 1947 trwa nadal. Rozstrzygnięcie jego nastąpi dopiero po dniu 30 listopada, w którym to terminie zmierza się ze sobą w Poznaniu: Warta i Wisła.

W międzyczasie ogłosiliśmy nowy konkurs na wynik meczu Cracovia — Wisła, a w najbliższą niedzielę zadaniem uczestników następnego konkursu będzie rozstrzygnięcie wyniku meczu mistrzowskiego Wisła — A.K.S.

Sekcja Narciarska T. S. „Wisła”

na progu sezonu 1947/48

Ważne Zebranie Sekcji Narciarskiej T. S. „Wisła” w Krakowie wybrało w dniu 15 bm. nowy zarząd w składzie następującym: przewodniczący prof. J. Korosadowicz, wiceprezisi St. Żurak, T. Marcinkiewicz, E. Król, sekret. M. Rekliska, skarbnik T. Krzyżalski, członkowie: Pokorny A., dr Jarema M., Romański A., Wójcik Z., prof. Korosadowiczowa M., Mróz E., Sum L., Szczurek M., Mastowski K., Stein J., Dawidek J., Żabiński W. i Legutkówna J. Kom. rew. inż. Kranz J., mgr Karp Z., Karpiński K., Wójcik T. Do Rady Seniorów Sekcji wybrano prezesa dra Orzełskiego Tad.

Wodnickiego Józ., Ulmana Wład., dra Sidorowicza W. Obradom przewodniczył członek Rady Sen. Paudyn Tad.

Z dniem 19-go paźdz. rozpoczęło sucha zaprawę gimnastyczną i terenową, która odbywa się stale w czwartki o godz. 15 oraz w niedziele o godz. 8 rano (dla zawodników) wzgl. 10 (ogół członków); zbiórka każdorazowo na boisku T. S. „Wisła”, przy czym uczestnicy przynoszą ze sobą kijki narciarskie. Zaprawę prowadzą fachowe siły instruktorskie.

Sekcja organizuje w sezonie 1947/48 4 obozy wyszkoleniowe, a to na Hall Gasienicowej (Boże Narodzenie), w Kroścu (24.I.—3.II.), w Zwardoniu (21.II.—29.II.) oraz w Dolinie Pięciu Stawów Polskich (Wielkanoc). Zgłoszenia na obóz gwiazdkowy do 1-go grudnia w lokalu T. S. „Wisła”

Wspaniałe zakończenie sezonu A. P. „Gymkhana” samochodowa

Tym razem automobilści nie wytrzymali „konkurencji” zawodów piłkarskich: Cracovia — Polonia. „Konkurencji” w tym sensie, że na konkursie zręczności t. zw. gymkhamie samochodowej zjawiało się dużo mniej widzów, aniżeli przed 2-ma tygodniami w czasie wyścigów okrężnych. A szkoda! Impreza zasługująca ze wszelkich miar na oglądanie była nie tylko pomysłowa i ciekawie ułożona, ale również i taka, która widowni dała maksimum zadowolenia i... miłej rozrywki. Mimo zimna, jakie nie często zdarza się w październiku, ci którzy przybyli na gymkhane do końca śledzili „zapasy” kierowców i ich maszyn z różnego rodzaju przeszkodami ustawionymi na „trasie”, którą było boisko Miejskiego Stadionu. A więc, kierowca wyjechawszy ze startu musiał przejechać między palikami ustawionymi na szerokości poniżej 1 1/2 metra i wijącymi się spiralnie. Potrącenie każdego palika kosztowało punkty karte. Minąwszy tę przeszkodę, przejeżdżano pod następną, jaką była szubienica z zawieszonym wiaderem wody. Trzeba była tak umiejętnie pociągnąć za sznurek, wychylający i przewracający wiadro z wodą, aby rozlać wodę poza samochodem; następnie kierowano się na oryginalnie urządzone „wagę”, wreszcie przejeżdżano znów ślimaczymi skrętami — ustawione słupki, potem jechano jedną stroną po kładce, następnie nawracano tyłem i okrążano, wreszcie wymijano słupki, by przejechać do stolika, na którym stała szklanka wody: wysiadłszy z samochodu, trzeba było tę szklankę wody przenieść do stojącego po drugiej stronie samochodu stolika — znów wsiąść do auta, podjechać do miejsca, gdzie wbiła była chorągiewka, znów wy-

siąść z wozu, wziąć chorągiewkę i wsiąść do wozu i wreszcie w pełnym gazie, podjechać z chorągiewką na metę.

Jednym słowem konkurs zręczności nie tylko samochodu, ale i kierowcy. Brało w nim udział 20 automobilistów na samochodach rozmaitych typów i literażu, wśród nich jedna kobieta, startująca pod nr 1, na samochodzie: „Fiat 500”.

W ogólnej punktacji na podstawie zdobytych punktów dodatkich za prawidłowe pokonanie wszystkich przeszkód, I-sze miejsce i kryształowy puchar Oddziału Krakowskiego A. P. zdobył Postawka na samochodzie „D. K. W.”, uzyskując łącznie (181 punktów) przed Ferliczem na samochodzie „Willie” (157 pkt.) i dr Mostowskim na samochodzie „Renault” (151 pkt.).

Dalsze miejsca zajęli: dyr. Szwenk na samochodzie „Opel-Super” (143 pkt.), 5) brawurowo jadący Koprowski na sportowym B. M. W. (142 pkt.), 6) Zieliński na D. K. W., 7) inż. Tabencki na B. M. W. itd.

Trzeba podkreślić, że popularny w Krakowie konstruktor oryginalnego samochodu Szyszkowski na tymże „wehikule”, uzyskał w ogólnej klasyfikacji 11-te miejsce.

Trzeba również podnieść sprawną organizację, spoczywającą w rękach prezydium Automobilklubu Krakowskiego z dyr. Szewdo, inż. Jaroszyńskim, dyr. Damskim i i. na czele. Zastępcą tych ludzi — o czym już niejednokrotnie pisaliśmy, jest stały wzrost zainteresowania automobilizmem i szereg udanych imprez automobilowych w tym sezonie, którego zakończeniem było właśnie niedzielne wspaniałe gymkhana samochodowa.

Po pierwszej rundzie mistrzostw bokserskich

Pierwsza runda rozgrywek bokserskich o mistrzostwo Okręgu Krakowskiego została zakończona we czwartek, spotkaniem Groble — Garbarnia, zaś w niedzielę 26-go otwarto drugą rundę mistrzostw walką Groble — Korona.

Wyniki I-szej rundy przedstawiają się następująco.

Wisła — Korona 13:3
Wisła — Garbarnia 16:0
Cracovia — Korona 8:8
Cracovia — Garbarnia 16:0 v. o.
Groble — Garbarnia 16:0 v. o.

Terminarz II-giej rundy:

26. X. Groble — Korona 10:6
30. X. Cracovia — Wisła
6. XI. Garbarnia — Korona
9. XI. Cracovia — Groble
16. XI. Groble — Wisła

Najbliższym i jednym z najbardziej emocjonujących spotkań drugiej rundy będzie walka dwóch rywalizujących z sobą we wszystkich dziedzinach sportu — klubów — Cracovii i Wisły. Trudno dzisiaj przewidzieć wynik spotkania. Obie drużyny wystąpią w najsilniejszych składach i obydwie mają szansę na zwycięstwo. Cracovia ma niewątpliwie przewagę w lekkich wagach, zaś Wisła wieździe prymat w ciężkich. W Wisłę, zamiast Natkańca, któremu studia nie pozwoli już na walkę w tym sezonie, wystąpi Chrostek, przedstawiający dwa pewne punkty dla swoich barw.

Ogół zwolenników boksu spodziewa się remisu. Sympatycy któregoś z obydwu klubów są b. ostrożni w swych przypuszczeniach i twierdzą, że ich pupilki wygrają różnicą dwóch punktów. Odpowiedź na drażliwe pytanie: „Kto zwycięży?” przyniesie najbliższy czwartek o godzinie 19.30 w hali WF i PW przy ulicy Zwierzynieckiej. Zwycięzcę czwartkowej walki czeka jeszcze przeprawa z silnym zespołem Grobli, które wraz z wspomnianymi powyżej klubami, tworzą trzon boksu krakowskiego.

Groble — Korona 10:6

Pierwsza walka drugiej rundy zakończyła się zwycięstwem Grobli nad najlepszą z nowopowstałych sekcji bokserskiej — Koroną — 10:6.

W Koronie widzieliśmy paru obiecujących pięściarzy, nad którymi warto popracować.

Wyniki techniczne:

Waga musza: Janicki (Gr.) zwycięża zastępując Łętochę (K) na punkty.

Waga kogucia: Nowicki (Gr.) punktuje Kwiatka (K). Nowicki wyraźnie oszczędzał byłego kolegę klubowego i dlatego walki nie możemy traktować poważnie.

Waga półkogucia: Kotlarz (Gr.) przegrywa v. o. z Głową, z powodu nadwagi.

Waga lekka: Piszczek (Gr.) po ciężkiej walce wygrywa z Karpińskim przez techniczne k. o. w trzeciej run-

dzie. Zawodnik Korony po ciociu upadł i skreślił nogę.

Waga półśrednia: Haluch (Gr.) punktuje Szymonia (K).

Waga średnia: Jabłoński (Gr.) ulega Bałi (K) w trzeciej rundzie na punkty. Groblarz walczy nieczysto, trzyma przeciwnika i zostaje upomniany.

Waga półciężka: Pieniążek (Gr.) zwycięża przez v. o. z powodu braku przeciwnika.

Waga ciężka: Mający kolosalną przewagę „wagówką” Odzieniec (Gr.) przegrywa z Szymulą (K) przez techniczne k. o. w trzeciej rundzie.

Groble — Garbarnia 16:0 v. o.

Po raz trzecią drużyna Garbarni poniosła maksymalną klęskę, w tym dwa razy (z powodu braku rezerw) dzięki nadwagom zawodników. Rozegrano spotkanie towarzyskie, które przyniosło wynik 14:2 na korzyść Grobli.

Jedyną wygraną może poszczycić się Blicharz (w. musza), który zdecydowanie wygrał na punkty z Matwiejewskim (Groble).

W drużynie Garbarni wybija się Romek (w. półkogucia), który poczynił znaczne postępy od poprzedniego spotkania, opanował wcale dobrze pracę nóg i uniki. U reszty zawodników nie zaobserwowaliśmy poprawy.

Wyniki techniczne walk:

W. musza: Matwiejewski (Groble) ulega na punkty Blicharzowi.

W. kogucia: Nowicki (Groble) zwycięża przez v. o. z powodu braku przeciwnika.

W. półkogucia: Piszczek (Groble) nokautuje obiecującego Romka w pierwszej rundzie, po nieciekawej i nieefektywnej walce.

W. lekka: Jekiel (Groble) wygrywa przez v. o. z powodu braku przeciwnika, a w walce towarzyskiej ze swym kolegą klubowym Kałeniczem remisuje. Walka była prowadzona w niezwykle szybkim tempie (III r.) i stała na wysokim poziomie technicznym.

W. półśrednia: Haluch (Groble) odnosi zwycięstwo nad beznadziejnym Kuglinem (w I r.) przez poddanie się przeciwnika.

W. średnia: Jabłoński (Groble) nokautuje obiecującego Romka w II-giej rundzie ciosem w żołądek.

W. półciężka: Pieniążek (Groble) wyraźnie oszczędzając Kuglina, odnosi nad nim zwycięstwo w III rundzie. Sędzia Moskal poddaje zawodnika Garbarni.

W. ciężka: Odzieniec (Groble) „kończy” Sendorę w I-szej rundzie. Walka obydwu „tytanów” nie miała nic wspólnego z boksem. (J. L.) (Libman)